

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/112/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010802
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119010802.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného J. G., pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.04.2019 sp. zn. 1PP/31/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.06.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného J. G., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 odsek 1 písm. b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 03.11.2016 sp. zn. 2T/76/2016.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia, súd I. stupňa svoje rozhodnutie právne odôvodnil predovšetkým ustanovením § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona vecne zistením, že odsúdený vykonaním potrebnej časti z výmery uloženého trestu splnil formálnu podmienku na podanie žiadosti o podmienčné prepustenie v zmysle § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona avšak súčasne nemal preukázané splnenie ďalších dvoch materiálnych podmienok spočívajúcich v tom, že vo výkone trestu odňatia slobody odsúdený preukázal polepšenie a tiež v možnosti očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tejto súvislosti poukázal na hodnotenie odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu, z ktorého vyvodil, že odsúdený sa zrejme len pasívne prispôbil podmienkam výkonu trestu. Tiež poukázal na trestnú minulosť odsúdeného a charakter jeho trestnej činnosti s tým, že riziko recidívy je u neho veľmi vysoké.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú do času rozhodovania sťažnostného súdu bližšie neodôvodnil.

Okresný prokurátor sa vzdal sťažnosti.

Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti, a na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/76/2016 zo dňa 03.11.2016 pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona.

Okresný súd správne posudzoval splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie v zmysle § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona, podľa ktorého, ak ide o osobu odsúdenú za zločin, je možné podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu. Túto podmienku odsúdený splnil dňa 22.03.2019.

Z obsahu spisu rovnako vyplýva, že odsúdený sa nachádza v predmetnej trestnej veci vo výkone trestu od 18.11.2016, kde bol dodaný z väzby, ktorú vykonával odo dňa 13.02.2016. Aj podľa názoru krajského súdu nemožno na základe hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu jednoznačne vyvodiť, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie, preto v tomto smere odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Rovnako mal aj krajský súd za to, že nemožno u odsúdeného dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, keď rovnako ako súd I. stupňa vyhodnotil trestnú minulosť odsúdeného, prihliadol na to, že sa jedná o osobu so sklonmi prevažne k majetkovej a násilnej trestnej činnosti, u ktorej ani predchádzajúce výchovné tresty nespĺnili svoj účel, čomu nasvedčuje opakovanie trestnej činnosti a tiež prihliadol na to, že v minulosti už bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, pričom sa v skúšobnej dobe neosvedčil a bolo mu nariadené zvyšok trestu vykonať.

Krajský súd z vyššie uvedených dôvodov považoval napadnuté uznesenie súdu I. stupňa za správne a zákonné, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.